

Іван Мищак,
старш. наук. співроб. відділу формування інформаційних ресурсів
Фонду Президентів України,
д-р істор. наук, проф.

ВІЙНА РОСІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ: АНАЛІЗ ІНТЕРНЕТ-МЕДІА
(аналітичний огляд закордонної преси про події в Україні за 1–28 лютого
2026 року)

Опубліковано: Мищак І. М. Війна росії проти України: аналіз інтернет-медіа (аналітичний огляд закордонної преси про події в Україні за 1–28 лютого 2026 року) // Україна у відгуках зарубіжної преси. 2026. Вип. 02 (204). С. 6–24.

В огляді публікацій інтернет-медіа за лютий 2026 року було проаналізовано медіаресурси 18 країн світу. Найбільшу активність у висвітленні української тематики проявили інтернет-видання Угорщини (14,13 %), Іспанії (11,90 %), Польщі (9,67 %), Німеччини (8,55 %), Великої Британії (8,18 %), Канади та Бельгії (по 7,43 %), Франції (7,06 %), США (5,95 %), Литви та Латвії (по 5,20 %), Естонії (4,83 %), Японії (4,46 %) (див. *діаграму 1*).

Найбільшу кількість публікацій на українську тематику серед закордонних інтернет-медіа опублікували: угорський тижневик «HVG» (9,29 %), іспанська газета «La Razón» (7,43 %), польська газета «Rzeczpospolita» та бельгійський тижневик «POLITICO» (по 5,58 %), британська газета «The Guardian» та німецька «Die Tageszeitung» (по 5,20 %), угорська «Nepszava» (4,83 %), іспанська «El Mundo» (4,46 %), польський тижневик «Wprost» та французька газета «Le Parisien» (по 4,09 %) (див. *діаграми 2, 3*).

Увага угорських видань «Nepszava» та «HVG» прикута до двосторонніх угорсько-українських відносин, які помітно загострилися. Коментуючи зупинку роботи нафтопроводу «Дружба», газета «Népszava» наводить реакцію міністра закордонних справ України А. Сибіги, який порадив угорському уряду звернутися зі скаргами щодо перебоїв у постачанні пального до своїх «друзів» у російській столиці. Видання пише, що А. Сибіга оприлюднив фотодокази пожежі на інфраструктурному об'єкті, яка виникла внаслідок цілеспрямованого обстрілу з боку країни-агресора наприкінці січня 2025 року. Автор звертає увагу на слова міністра про те, що офіційний Будапешт, готуючи претензії щодо зупинки транзиту, жодним чином не засудив дії російської сторони. У статті наводиться думка глави МЗС України, який назвав таку позицію угорської влади прикладом подвійних стандартів. Журналіст тижневика «HVG» Б. Тісаї описує політичні та економічні наслідки рішення уряду Угорщини призупинити експорт дизельного пального до України. Автор зазначає, що міністр закордонних справ Угорщини П. Сіярто публічно пояснив такий крок небажанням української

сторони відновлювати транзит нафти через нафтопровід «Дружба». Дописувач нагадує, що постачання цією магістраллю зупинилося після того, як війська країни-агресора розбомбили інфраструктуру поблизу міста Броди, проте угорський дипломат зазначає про відсутність технічних перешкод для відновлення прокачування палива до нафтогазової компанії «MOL» та її словацької філії. Також видання «HVG» наводить заяву міністра закордонних справ Угорщини П. Сіярто про блокування Угорщиною виділення Україні кредиту на суму 90 млрд євро від ЄС, доки не буде відновлено поставки російської нафти через трубопровід «Дружба». П. Сіярто вважає, що Україна шантажує Угорщину, «зупинивши транзит нафти в координації з Брюсселем та угорською опозицією, щоб створити перебої з постачанням в Угорщині та підняти ціни на пальне перед виборами». Водночас угорська політикиня І. Лендваї у статті для «Népszava» зазначає, що правоцентристська партія «Фідес» перетворила Україну на головного ворога своєї виборчої кампанії. Авторка пояснює, що для збереження влади угорському уряду завжди потрібен зовнішній супротивник, і після поступового зменшення образу ворога в особі Брюсселя ця роль перейшла до України. Оглядачка зауважує, що нещодавня зупинка транзиту нафтопроводом «Дружба» стала зручним приводом для маніпуляцій, адже прем'єр-міністр Угорщини В. Орбан звинуватив українську сторону. При цьому дописувачка підкреслює свідоме ігнорування владою країни того факту, що інфраструктуру пошкодили війська країни-агресора.

Багато уваги угорські видання приділяють висвітленню ситуації на російсько-українському фронті та перебігу бойових дій. Оглядач тижневика «HVG» А. Немет аналізує події на українському фронті на початку п'ятого року повномасштабного російського вторгнення. Автор зазначає, що після колосальних руйнувань та величезної кількості жертв російський диктатор не має наміру зупинити наступ і прагне повної капітуляції України, зупинки розширення НАТО та скасування міжнародних санкцій. Водночас у статті наголошено, що російська влада наразі дуже далека від того результату, який могла б видати за свою перемогу, адже військам країни-агресора не вдалося досягти навіть мінімальної цілі – повного захоплення Донбасу. Журналіст підкреслює, що українські захисники продовжують утримувати значну частину регіону, зокрема міста Слов'янськ та Краматорськ, тоді як просування армії країни-загарбника практично зупинилося. В іншій публікації «HVG» пише про технологічні заходи американської компанії «SpaceX», спрямовані на блокування доступу військ країни-агресора до супутникового зв'язку «Starlink». Причиною цього, за інформацією видання, є звернення української сторони та інформація про те, що російські війська почали інтегрувати термінали цієї мережі у дрони-камікадзе, що дозволяло керувати ними в реальному часі та

уникати дії засобів радіоелектронної боротьби. Для протидії ворожим безпілотникам було запроваджене обмеження швидкості роботи терміналів до 75 км/год, що унеможливило їхнє використання на швидкісних цілях. Окрім того, планується створення реєстру авторизованих пристроїв, що дозволить відключати обладнання, яке не пройшло верифікацію. У статті підкреслюється, що попри складні відносини американського бізнесмена з західними політиками, він продовжує забезпечувати критично важливим зв'язком Сили оборони України.

Угорські журналісти відзначають складну гуманітарну ситуацію в Україні. Керівник Управління Верховного комісара ООН у справах біженців Ф. Серсале у статті для угорського тижневика «HVG» зазначає, що жителі прифронтових територій щодня постають перед надзвичайно складним вибором – залишитися під постійною загрозою у власних домівках чи обрати невідомість евакуації. За його словами, лише протягом минулого року Донецьку область, яка є однією з головних цілей наступу військ країни-агресора, покинула значна кількість мирних жителів, а евакуаційні заходи безперервно тривають також у Дніпропетровській, Харківській, Сумській та Запорізькій областях. Представник ООН підкреслює, що приблизно половина осіб, які проходять через транзитні центри, належить до категорії людей похилого віку або осіб з інвалідністю. Журналіст «HVG» А. Фьольдес веде репортаж із міста Миколаїв, описуючи повсякденне життя місцевих мешканців під постійною загрозою атак із боку країни-агресора. Автор зазначає, що в місті є регулярні перебої з електропостачанням через нещодавні ракетні удари. Також дописувач звертає увагу на відсутність централізованого питного водопостачання ще з початку повномасштабного вторгнення – тоді російські війська зруйнували водогін від річки Дніпро. Водночас наголошено, що попри близькість до лінії фронту та складні побутові умови, багато жителів міста вирішили повернутися додому після тимчасової евакуації.

Іспанські видання «La Razón» та «El Mundo» інформують своїх читачів про події на російсько-українському фронті. Журналіст «La Razón» А. Техедор із посиланням на дані аналітичного центру «Інститут вивчення війни» (ISW) повідомляє, що ЗСУ вдалося повернути 201 км² своєї території менш ніж за тиждень, що вже вважається найшвидшим просуванням із моменту початку контрнаступу в червні 2023 року. Цей прогрес відбувся між 11 та 15 лютого 2026 року, переважно на Запорізькому напрямку, який, за твердженням країни-окупантки, на 75 % контролюється російськими військами. У звіті зазначається, що обсяг території, повернутої Силами оборони України, майже еквівалентний усім територіальним здобуткам країни-терористки протягом грудня 2025 року, що свідчить про тимчасову зміну динаміки фронту на півдні України. ISW

пояснює значну частину цього територіального здобутку раптовим зникненням зв'язку для російської армії, спричиненим обмеженням Україною несанкціонованих супутникових терміналів «Starlink».

Іспанські медіа висловлюють зацікавлення розвитком українських військових технологій. Так, кореспондент «La Razón» Р. Аверчук повідомляє, що Україна готується вперше з початку російського повномасштабного вторгнення розпочати експорт безпілотних систем. Президент України В. Зеленський оголосив, що Україна відкриє 10 експортних офісів у країнах Балтії та Північної Європи до кінця 2026 року. Р. Аверчук вказує на парадокс, який полягає в тому, що відновлення експорту після майже чотирирічної перерви спрямоване саме на покращення постачання зброї для власної армії. Наразі 450 українських компаній виробляють широкий спектр безпілотних систем, які стали опорою оборони країни. Прихильники експорту вважають, що дозвіл на продаж надлишків певних видів зброї генеруватиме дохід, який компанії зможуть реінвестувати в розробку нових моделей та значне збільшення виробництва систем, які терміново потрібні Силам оборони України. Своєю чергою оглядач газети «El Mundo» А. Рохас веде репортаж із укриття загону безпілотних систем «Тайфун» Національної гвардії України, де, за його словами, знаходиться «лабораторія війни майбутнього». Автор пояснює, що «Тайфун» – це група висококваліфікованих технічних та військових кадрів, чия робота полягає в тому, щоб доводити технології до межі їх можливостей, тобто роботизувати поле бою так, щоб зберегти життя українських солдатів і сприяти знищенню якомога більше ворогів. Зазначається, що, на відміну від інших підрозділів, «Тайфун» не має піхоти, артилерії чи танків, бо був створений у 2024 році виключно як підрозділ безпілотних систем різного типу. Кореспондентка «La Razón» К. Опорто розповідає історію порятунку пораненого піхотинця ЗСУ Владислава, який був заблокований на 14 днів після того, як підірвався на протитанковій міні. У такому стані його побачив розвідувальний український дрон, а оператори послали бійцю на допомогу наземного робота «Терміта» на дистанційному управлінні. Зазначається, що це була складна операція, оскільки країна-агресорка контролює повітряний простір у цьому районі. Після кількох спроб операторам вдалося за допомогою «Терміта» евакуювати піхотинця в безпечне місце. Авторка надає характеристики робота – багатофункціональний наземний роботизований комплекс на гусеничному ході, призначений для логістики, евакуації поранених, мінування та вогневої підтримки, розроблений компанією «Tencore» в межах кластера «Bravel».

Іспанські журналісти описують культурні та гуманітарні проекти, які створюють українці в умовах війни. Газета «El Mundo» пише, що на сцені Молодого театру у Києві відбулася прем'єра експериментальної музично-

пластичної вистави «Енеїда» від Театру Ветеранів. Поема І. Котляревського в інтерпретації «Театру Ветеранів» перетворюється на емоційну розмову про війну, пам'ять і силу слова. За словами автора статті, основна ідея проєкту – через тілесну пластику, слово та музику відкрити шлях до внутрішнього зцілення і самовираження через мистецтво театру. Наголошено, що «Енеїда» – не просто чергова прем'єра «Театру Ветеранів», а проєкт, покликаний підтримати українських ветеранів через творчість, допомогти їм переосмислити воєнний досвід і дати можливість суспільству зрозуміти їх.

Польські видання «Rzeczpospolita» та «Wprost» широко висвітлюють дії польської влади, спрямовані на підтримку України. Редактор новин «Rzeczpospolita» Б. Левицький інформує, що Президент України В. Зеленський провів у Києві зустріч із прем'єр-міністром Польщі Д. Туском, який приїхав із великою делегацією. Відзначено обговорення сторонами енергетики, спільних оборонних проєктів, санкційного тиску на країну-агресора й підготовки до відбудови України. У підсумковій пресконференції Д. Туск зробив низку важливих обіцянок щодо допомоги Україні. Прем'єр-міністр Польщі висловився з приводу можливої передачі літаків «МіГ-29» нашій державі, зазначивши, що польські «МіГи» можуть бути передані українській стороні негайно, якщо виникне така потреба. Д. Туск також анонсував 48-й пакет допомоги Україні, до якого увійде бронетехніка, а вартість пакету прем'єр-міністр Польщі оцінив у 200 млн злотих (55,9 млн дол.). Зі свого боку, Україна готова надати свої передові дрони, які допоможуть Польщі побудувати ефективну систему антидронового захисту, що є пріоритетом для польської нацбезпеки. Редакторка «Wprost» М. Фріндт також зробила огляд спільної пресконференції Д. Туска та Президента України В. Зеленського. Зазначено, що В. Зеленський подякував Польщі та польському народу за підтримку України. Президент України також подякував полякам за постачання енергетичного обладнання і повідомив, що надав Д. Туску останню інформацію про стан переговорів, спрямованих на припинення російської агресії. Д. Туск своєю чергою наголосив, що «немає справедливої, безпечної Європи без незалежної України й немає безпечної Польщі без незалежної та безпечної України». Редактор «Rzeczpospolita» Я. Чермінський подає виступ маршалка сейму Польщі В. Чажастого у Верховній Раді України в рамках першого візиту до української столиці напередодні четвертої річниці повномасштабного російського вторгнення в Україну. В доповіді польський політик засудив російського диктатора як злочинця, а також тих, «хто за його наказом чинить вбивства та зґвалтування українського народу». Він наголосив, що «вільної Польщі не може бути без вільної України».

Польські медіа активно висвітлюють гуманітарні проблеми в Україні та становище українських біженців у Польщі. Журналістка «Rzeczpospolita»

Я. Бликовська взяла інтерв'ю у мера прикордонного з Україною міста Перемишль В. Бакуна. На запитання журналістки щодо прибуття нових біженців із України В. Бакун відповів, що в наші дні це явище стало незначним. Він пояснив, що в місті, як і раніше, працює пункт прийому, де можна отримати інформацію або допомогу, проте потоки людей, які спостерігалися спочатку, і неорганізований відтік населення з України зникли. В. Бакун додав, що сьогодні, навіть якщо хтось замислюється про те, щоб покинути Україну, у нього є час подумати, спланувати і, найголовніше, вирішити, куди він хоче поїхати. Публіцист і журналіст національного відділу газети «Rzeczpospolita» М. Козубаль подає доповідь громадської спілки Рафаеля Лемкіна при Інституті Пілецького «Вкрадене дитинство», приурочену до четвертої річниці початку повномасштабної війни в Україні. У доповіді наведено дані про злочини, здійснені російськими солдатами, у тому числі проти дітей. Зокрема, у доповіді містяться свідчення більше 100 громадян України, у тому числі 12 дітей, які постраждали або стали свідками злочинів проти дітей на різних етапах війни.

Аналіз співвідношення сфер огляду української проблематики у закордонних інтернет-виданнях упродовж лютого 2026 року засвідчив, що оглядачами більш активно оцінювалися роль і місце нашої держави у світовій політиці (70 %). Російському вторгненню в Україну в оглядах закордонних медіа приділено менше уваги (30 %) (див. діаграми 4, 5).

Російське вторгнення в Україну в закордонних інтернет-медіа за структурою висвітлених питань виглядає так: соціально-культурне життя українського суспільства; воєнний потенціал України – по 18 %; реакція вітчизняних впливових діячів та організацій – 12 %; українська влада про мирний процес і мирні ініціативи; діяльність української влади – по 9 %; оперативна робота ГУР, СБУ та спецпідрозділів Сил оборони України; обстріли території України росією; візити іноземних високопосадовців до України – по 7 % (див. діаграму 6).

Російське вторгнення в Україну найчастіше висвітлювалося: іспанськими виданнями «El Mundo» (12,50 %) та «La Razón» (11,25 %); бельгійським тижневиком «POLITICO» (10,00 %); американською газетою «New York Post» (8,75 %); угорським тижневиком «HVG», польським тижневиком «Wprost» та канадською газетою «Le Journal de Montréal» (по 7,50 %); польською «Rzeczpospolita» та британською «The Independent» (по 5,00 %); британською «The Guardian» (3,75 %) (див. діаграму 7).

Упродовж лютого 2026 року висвітлення воєнного потенціалу України належить до провідних тем у закордонних інтернет-медіа.

Низка закордонних видань оприлюднила інформацію про наміри України вийти на міжнародний ринок озброєнь та наявність українських виробничих

потужностей озброєння за кордоном. Так, репортер американської газети «New York Post» Р. Рейєс пише, що протягом 2026 року у країнах Європи почнуть роботу десять українських експортних центрів, які займатимуться просуванням і виробництвом вітчизняних технологій. Зокрема, у Німеччині вже працює українське виробництво дронів. Схожі виробничі лінії працюють у Великій Британії. Автор звертає увагу на заяву виконавчого директора Української ради зброярів, яка об'єднала вже третину вітчизняних компаній оборонного комплексу, І. Федірка. Останній заявив, що міжнародні покупці виявляють великий інтерес не лише до українських безпілотників, а й до технологій боротьби з безпілотниками. Найбільший ажітаж викликали українські морські безпілотники, БПЛА, які використовуються для скидання невеликих бомб на цілі, безпілотники-перехоплювачі та безпілотники, які використовують оптоволоконні кабелі, що дають їм змогу літати без ризику перешкод. Продовжуючи тему виробництва української зброї за кордоном, журналістка польського часопису «Wprost» Й. Фланковська пише, що, ймовірно, «секретні» українські технології вже працюють у Польщі.

Оглядачі закордонних медіа багато пишуть про впровадження Україною новітніх видів озброєнь. Кореспондентка німецького видання «Focus» Д. Браунштейн свідчить про високу оцінку експертами впровадження Україною нових технологій на передовій. Журналістка пише, що Сили оборони України дедалі більше покладаються на сучасні технології для збереження життя солдатів. Мова йде про наземний роботизований комплекс «Терміт», який бере на себе небезпечні завдання, які раніше мали виконувати солдати. Авторка повідомляє, що «Терміти» доставляють військовим воду, їжу та боєприпаси безпосередньо на передову, а також евакуюють поранених із поля бою. Канадське видання «Le Journal de Montréal» акцентує увагу на вирішальній ролі на полі бою безпілотників, зазначаючи, що війна, розв'язана внаслідок масштабного російського вторгнення в Україну, стала першим збройним конфліктом в історії, де безпілотники настільки повсюдно використовуються. За інформацією видання, безпілотні літальні апарати використовують для доставки запасів солдатам, а наземні безпілотники – різновид дистанційно керованих роботів – для евакуації поранених. Відзначено, що поширення безпілотників змусило переосмислити системи протиповітряної оборони. Йдеться про те, що використання дорогих ракет для збивання безпілотників є абсолютно нерентабельним, тому розроблені безпілотники-перехоплювачі, спеціально призначені для знищення інших безпілотників у польоті. Репортер американської газети «New York Post» Р. Рейєс пише, що українські інженери створили та успішно випробували новітню лазерну систему протиповітряної оборони під назвою «Sunray», яка здатна ефективно знищувати ворожі

безпілотники та коштує значно дешевше західних аналогів. За словами американського журналіста С. Шустера, який був присутній на випробуваннях, система «Sunray» візуально нагадує аматорський телескоп із камерами і може встановлюватися на даху звичайного пікапа. Зброя працює безшумно та не випромінює видимого світла. Розробники стверджують, що створили систему приблизно за два роки, витративши кілька мільйонів доларів, а очікувана вартість однієї установки складатиме кілька сотень тисяч доларів.

Обговорення соціально-культурного життя українського суспільства також займає провідне місце в статтях і повідомленнях закордонних інтернет-медіа. Репортер американської газети «New York Post» Е. Блер пише про Харків – прифронтове місто України, яке щодня зазнає обстрілів. Міський голова Харкова І. Терехов в інтерв'ю виданню розповів про те, як жителі міста адаптувалися до реалій війни після початку повномасштабного вторгнення, зазначивши, що Харків – це фортеця, яка упродовж цих чотирьох років війни була барометром стійкості України. За словами мера, Харків – єдине місто у світі, де є школи під землею. Для облаштування шкіл сім станцій підземного метро були переобладнані так, щоб діти могли навчатися безпечно – під землею. Кожна підземна школа вміщує 1200 учнів. У підземеллі також відбуваються спектаклі та інші заходи, де жителі міста можуть збиратися та вести подобу нормального життя, не побоюючись смертоносних російських безпілотників та ракет. Тему навчання українських дітей під землею продовжує журналіст британської газети «The Independent» С. Кайлі, який побував в українському прифронтовому місті Нікополь. У своєму репортажі він пише, що захоплена країною-агресором Запорізька АЕС служить базою для російської артилерії та є плацдармом для «мисливських» вилазок росіян проти мирного населення міста. Близько 6500 із тих, хто тут залишилися, – діти, для яких побудована підземна школа. Як зазначає журналіст, школа побудована значною мірою коштом організації «Street Child International» – благодійної організації, яка зареєстрована в Україні у 2022 році та є філією міжнародної організації «Street Child» із головним офісом у Лондоні з 15-річним досвідом підтримки найбільш вразливих дітей у всьому світі. Журналістка німецької газети «Die Tageszeitung» Б. Ертель розповідає читачам про українську співачку В. Лелеку, яка багато років прожила у Німеччині. У цьому році вона представлятиме Україну на конкурсі пісні «Євробачення–2026». Зазначається, що вона здобула впевнену перемогу у фіналі Національного відбору «Євробачення–2026», отримавши найвищі бали від журі та глядачів. Докладно описано творчий шлях артистки, яка у 2016 році стала лауреаткою берлінського джазового конкурсу «StuVo 2016» у категорії «Незвичайна інтерпретація джазового стандарту» та отримала стипендію на участь у Міжнародному вокальному джазовому таборі «New York Voices». У

2016 році Вікторія заснувала фолкджазовий гурт «Leléka» в Берліні, де співала пісні українською, англійською та німецькою мовами.

Роль і місце України у світовій політиці за структурою висвітлених у лютому 2026 року питань виглядає так: реакція світових політиків, діячів та організацій на події в Україні – 21 %; вплив війни в Україні на світову політику й економіку – 15 %; мирні пропозиції та переговорний процес – 10 %; антиукраїнські наративи – 9 %; фінансова та економічна допомога Україні – 8 %; зарубіжне експертне середовище про війну в Україні; акції та заходи на підтримку України – по 5 % (див. діаграму 8).

Найчастіше роль і місце України у світовій політиці упродовж аналізованого періоду висвітлювали: угорський тижневик «HVG» (10,05 %); угорська газета «Nepszava» та німецька «Die Tageszeitung» (по 6,35 %); британська «The Guardian», іспанська «La Razón» та польська «Rzeczpospolita» (по 5,82 %); французька газета «Le Parisien», канадська «The Toronto Sun» та естонська «Postimees» (по 4,76 %); французький тижневик «Le Journal du Dimanche» (4,23 %) (див. діаграму 9).

Упродовж лютого 2026 року реакція світових політиків, діячів та організацій на події в Україні вийшла на перше місце обговорення в іноземних медіа. Журналіст французької газети «Le Parisien» Л. Престімонако висвітлює ключові тези промови президента Франції Е. Макрона на Мюнхенській конференції з безпеки. У статті зазначається, що глава французької держави закликав до розбудови сильної Європи, яка має зменшити залежність від зовнішніх гравців та продовжувати тиск на країну-агресора. Автор публікації пише, що Е. Макрон охарактеризував російську владу як ізольовану та повністю залежну від Китаю, назвавши розширення НАТО стратегічною поразкою російської влади. За словами Л. Престімонако, президент Франції визначив Україну як найбільший виклик для континенту, визнавши, що європейці фактично залишилися наодинці у питанні фінансування допомоги Україні. Німецька газета «Die Tageszeitung» публікує інтерв'ю з постійною представницею США в НАТО при адміністрації Д. Байдена Д. Сміт, яка висловила свої думки щодо промови державного секретаря США М. Рубіо на Мюнхенській конференції з безпеки. Війна в Україні, вважає політикиня, об'єднала Захід та інших партнерів, щоб допомогти українцям захистити свою суверенну територію від російської навали. Примітно, зазначає Д. Сміт, що Державний секретар США жодного разу не згадав про цей спільний проєкт у своїй політичній промові перед сотнями європейських експертів із безпеки. Д. Сміт вважає, що розкол у трансатлантичних відносинах непоправний і Європа тепер повинна «стати на власні ноги». Польське видання «Wprost» інформує, що в ході конференції з безпеки в Осло на тему «Трансатлантичне партнерство перед

обличчям нової норми» учасники зосередилися на російській агресії проти України, геополітичній нестабільності й трансформації глобального балансу сил. Виступаючи в Центрі політичних досліджень, міністр закордонних справ Польщі Р. Сікорський говорив про можливу підтримку кандидатури Д. Трампа на Нобелівську премію миру. Р. Сікорський заявив, що був би готовий піти на такий крок на підтримку американського лідера, але за однієї умови – якщо Д. Трамп забезпечить справедливий мир для України. Німецький тижневик «Focus» знайомить читачів із думкою політика від консервативної партії «Християнсько-демократичний союз» (ХДС) Н. Реттгена, яку він навів під час участі у ток-шоу «В гостях у Маркуса Ланца», щодо миру в Україні. Політик висловив скептицизм щодо можливого розміщення миротворчих сил НАТО в Україні після закінчення війни. Він заявив, що безпеку України не може гарантувати лише НАТО і додав, що від адміністрації президента США Д. Трампа не можна очікувати жодної допомоги, оскільки вона хоче вести бізнес із російською владою. Європа, сказав експерт, сама по собі не здатна гарантувати безпеку в Україні, для цього вона не має потенціалу. Генеральний директор Міжнародної асоціації досліджень економічної політики К. Шігехара на шпальтах японського видання «The Japan Times» нагадує, що 24 лютого 2026 року світ відзначить четверту річницю повномасштабного вторгнення країни-агресорки в Україну. За його словами, це були довгі чотири роки, загальні військові втрати, включаючи вбитих, зниклих безвісти та поранених, оцінюються від 1,8 до 2 млн осіб. Автор вважає, що це не російська, українська чи європейська трагедія – це глобальна трагедія. Зазначається, що країни, що засуджують військові дії країни-терористки, запровадили та посилили фінансові й економічні санкції проти неї, однак війна триває набагато довше, ніж спочатку вважалося можливим, а міжнародна увага та політичні дебати дедалі більше поширюються на інші геополітичні кризи.

Вплив війни в Україні на світову політику й економіку належить до основних тем, які обговорюються оглядачами та експертами. Журналіст французького тижневика «Le Journal du Dimanche» Г. Крюшодє відзначає той факт, що на тлі повідомлень про нові тристоронні переговори за участю України, США та росії в Абу-Дабі 4–5 лютого 2026 року європейські штаби серйозно розглядають загрозу розширення агресії. Автор наводить слова генерал-лейтенанта ВПС Німеччини Д. Функе, який попереджає про ймовірність нападу росії на держави НАТО до 2028 року. Експерт підкреслює, що Німеччина готується виконувати роль ключового логістичного хабу для перекидання союзних сил на східний фланг Альянсу. Він вказує на високий ризик гібридних атак, диверсій на транспортних вузлах та ракетних ударів по критичній інфраструктурі держав-членів НАТО. Кореспондент німецької газети «Die Tageszeitung» Д.-О. Гелер бере інтерв'ю у Ф. Ебленкампа, який працює в

Міжнародній компанії за ліквідацію ядерної зброї (ICAN) у Женеві над Договором про заборону ядерної зброї. Журналіст нагадує, що 5 лютого 2026 року закінчується термін угоди про ядерне стримування між росією та США. У цьому контексті Ф. Ебленкамп висловлює переконання, що довіра між США і країною-агресором повністю зруйновані. З приводу того, що російський диктатор запропонував США продовжити термін дії договору, що залишився, на один рік, Ф. Ебленкамп вважає, що це було б непогано. Водночас він переконаний, що бажання російського диктатора пов'язане з відсутністю в країні-агресора грошей для інвестування в ядерну зброю через війну в Україні. Іноземні медіа відзначають також вплив війни в Україні на мирні ядерні програми. Так, німецька газета «Die Tageszeitung» інформує, що в рамках запобігання закупівлі російського газу Словаччиною та Угорщиною державний секретар США М. Рубіо під час візиту до цих країн оголосив про «конкретні кроки» зі створення атомних електростанцій у Центральній Європі із застосуванням американських ядерних технологій. М. Рубіо підписав у Будапешті та Братиславі міждержавні угоди про співпрацю зі США у сфері цивільного використання ядерної енергії. Документ закладає основу для довгострокового партнерства у розвитку енергетичних технологій та охоплює можливу закупівлю малих модульних реакторів (SMR), а також постачання американського ядерного палива та технологій зберігання відпрацьованих матеріалів. Литовська газета «Verslo žinios» інформує, що після початку війни росії проти України литовські оборонні компанії збільшили свої продажі в десятки разів. Деякі з них постачають більшу частину своєї продукції в Україну. Компанії не приховують свого бажання виробляти та збирати безпілотники, а одна з них, товариство «LTMilTech», має намір виробляти в Литві системи боротьби з безпілотниками, використовуючи імпорتنі технології. Однак представники бізнесу натякають, що українські інвестиції в Литву, які широко обговорювалися в останні роки, можливо, доведеться почекати. Причиною є політика уряду, яка наразі ґрунтується на небажанні дозволяти експорт технологій оборонної промисловості з країни.

Мирні пропозиції щодо України та переговорний процес, хоча й меншою мірою ніж у попередні місяці, цікавлять іноземні інтернет-медіа. У статті німецького тижневика «Focus» повідомляється, що, за даними Мюнхенської конференції з безпеки, російський уряд не виявив жодної зацікавленості в участі у зустрічі провідних політиків та експертів. Голова конференції В. Ішінгер заявив, що не було абсолютно жодного контакту з боку російського посольства, яке регулярно надсилало запити на запрошення до 2022 року, і це свідчить, що немає жодного інтересу до конструктивних переговорів із російської сторони. Журналістка французької газети «Le Journal du Dimanche» О. Сенекаль

повідомляє про відновлення діалогу на високому рівні між військовими відомствами США та країни-агресора. За інформацією видання, це рішення було ухвалене за підсумками мирних переговорів щодо України, які відбулися в Абу-Дабі 4–5 лютого 2026 року за участі представників обох сторін. Кореспондентка німецького видання «Die Tageszeitung» Б. Ертель повідомляє, що переговори в Абу-Дабі привели до угоди між російською стороною й Україною про обмін військовополоненими. Авторка зазначає, що з гуманітарної точки зору – це успіх, і, через п'ять місяців після останнього подібного обміну, це вселяє надію на подальші успіхи. В іншому, пише журналістка, результати недавніх переговорів за посередництва США досить обмежені. У черговій статті видання Б. Ертель коментує погрозу президента США Д. Трампа Україні – якщо країна найближчим часом не проведе президентські вибори, то втратить гарантії безпеки. Вона вважає це якимось божевіллям. На думку авторки статті, підготовка вимагатиме тривалого процесу консультацій та голосування в парламенті для створення нових правових рамок, і зробити це за такі короткі терміни просто неможливо, не кажучи вже про те, що наразі лише 10 % українців підтримують проведення виборів. Ще більш абсурдним, вважає Б. Ертель, є те, що Д. Трамп погрожує Україні втратою гарантій безпеки США, якщо Україна не діятиме так, як він вимагає. Журналістка зазначає, що немає жодних конкретних, надійних зобов'язань Вашингтона щодо миру та безпеки, як і жодних ознак того, що мирна угода може бути досягнута найближчим часом. Естонська газета «Postimees» публікує інтерв'ю президента Естонії А. Каріса телеканалу «NBC News». За словами президента Естонії, у певний момент приходиться розуміння того, що український народ гине не лише на полі бою, а й у Києві та інших містах і селах, тому приходиться час знайти баланс між тимчасовою відмовою від територій та зупиненням цієї війни. А. Каріс визнав, що це дуже складна ситуація для України, і водночас існує рішучість не віддавати країні-агресору території через ризик того, що країна-агресор захоче більше в майбутньому.

Упродовж лютого 2026 року більшість повідомлень у закордонних інтернет-виданнях щодо української проблематики мала нейтральну тональність (50,93 %). Частка позитивних повідомлень склала 40,89 %, а негативних – 78,18 % (див. діаграму 10).

Найчастіше закордонні медіа у нейтральному контексті висвітлювали реакцію світових політиків, діячів та організацій на події в Україні, вплив війни в Україні на світову політику й економіку, події на російсько-українському фронті, діяльність української влади тощо. У досліджуваній період місце і роль України у світовій політиці представлені в 114 нейтральних статтях та повідомленнях. 59 статей і повідомлень вирізнялися позитивною тональністю, а 16 – негативною. Що стосується ситуації в Україні безпосередньо під час

російського вторгнення, то нейтральна інформація представлена в 23 статтях і повідомленнях. Позитивних статей і повідомлень про Україну – 51, негативних – 6 (див. діаграму 11).

Упродовж лютого 2026 року переважно нейтральна тональність статей про Україну характерна для інтернет-видань Німеччини («Die Tageszeitung», «Focus»), Латвії («Neatkarīgā Rīta Avīze», «Diena»), Японії («The Japan Times», «The Mainichi»), Канади («Le Journal de Montréal», «The Toronto Sun») та ін.

Іноземні медіа у нейтральному тоні аналізують ті зміни, яких зазнав світ через російсько-українську війну. На шпальтах японської газети «The Japan Times» вміщено матеріал про те, як війна росії проти України змінила Європу. Журналісти наголошують, що через чотири роки після повномасштабного вторгнення країни-агресорки в Україну Європа переживає найглибшу трансформацію з часів завершення холодної війни. Оглядачі виділяють 6 основних змін в економіці, безпеці, архітектурі та політичних меседжах європейського континенту, зокрема: кінець енергетичної залежності від країни-терористки; перехід Європи у «режим оборони»; зміна риторики Німеччини від пацифізму до переозброєння; тріщина у трансатлантичних відносинах; Україна стала лабораторією нової війни; геополітичне «протверезіння» Європи, яка усвідомила власні слабкі сторони. Зі свого боку, журналістка німецької газети «Die Tageszeitung» Т. Трікаріко розмірковує про вартість війни в Україні для держав-членів ЄС. За її словами, Європейський Союз і його держави-члени витратили на війну в Україні близько 177 млрд євро в період із лютого 2022 року по кінець 2025 року. На думку авторки, дуже делікатною залишається тема вступу України до ЄС. Журналістка вважає, що вступ України до ЄС сприяв би підвищенню економічної стійкості нашої держави. Вона вказує на те, що В. Зеленський говорить про свого роду гарантії безпеки для своєї країни і ЄС, які будуть включені у будь-яку угоду між росією, США, Європою й Україною. Т. Трікаріко наголошує, що це має бути чітко визначена позиція, бо інакше російський диктатор може ще більше заблокувати процес, тому наразі саме час для ухвалення Європою складних рішень. Оглядач німецького видання «Focus» Л. Фрей звертає увагу на слова міністра закордонних справ Німеччини Й. Вадефуля, який визнав, що Німеччина значною мірою вичерпала власні запаси зенітних ракет і тому більше не може постачати Україні ракети безпосередньо з національних резервів. Він зауважив, що все, що виходить із виробничих цехів, зараз йде безпосередньо до України через механізм, який, по суті, фінансується європейцями. Водночас Й. Вадефуль відкинув критику щодо малої частки Німеччини в допомозі Україні, зауваживши, що Німеччина надала все, що могла та що мала і фінансує лівову частку зброї, яку отримує Україна.

Крім того, він закликав інші європейські держави значно збільшити свою підтримку України.

У нейтральному контексті іноземні оглядачі та експерти розмірковують про перспективи завершення російсько-української війни. Латвійська газета «Neatkarīgā Rīta Avīze» пропонує читачам ознайомитися з прогнозом майора Національних збройних сил Латвії, штабного офіцера Національної гвардії Я. Слайдіньша. Він не знає, чим закінчиться російсько-українська війна, але розуміє, що агресору не можна давати «нічого більше», бо це лише додасть йому впевненості продовжувати рухатися далі. Майор вважає, що російський диктатор вже програв цю війну, не досяг своїх цілей і не досягне їх, тож він захоче помститися. Через це, на переконання Я. Слайдіньша, усі держави повинні об'єднатися та чинити максимальний економічний тиск на країну-агресора, а Україні дати все необхідне, щоб самі росіяни зрозуміли, що нічого не станеться на їхню користь. Редактор канадського видання «Toronto Sun» Д. Ерсіт, інформуючи читачів про перспективи завершення переговорів між росією та Україною за участю США, відзначає відсутність прогресу щодо припинення повномасштабного російського вторгнення в Україну, незважаючи на те, що адміністрація Д. Трампа підштовхує сторони до врегулювання конфлікту.

Позитивні повідомлення щодо українського питання упродовж лютого 2026 року з'являлися переважно в інтернет-виданнях Польщі («Rzeczpospolita», «Wprost»), Іспанії («La Razón», «El Mundo»), Литви («Lietuvos rytas», «Verslo žinios»), Великої Британії («The Independent», «The Guardian») та ін.

Низка позитивних повідомлень стосується можливого прискореного вступу України до Європейського Союзу. Угорська газета «Népszava» розкриває деталі плану Європейського Союзу щодо надання Україні часткового членства вже до 2027 року. У статті йдеться про те, що цей механізм дозволить Україні брати участь у процесах прийняття рішень ще до завершення всіх реформ, аби запобігти розчаруванню та віддаленню від Заходу. Кореспондент британської газети «The Guardian» Ф. Інман пропонує власний сценарій інтеграції України до ЄС, наголошуючи на можливості переговорів про вступ у 2026 році. На підтвердження власної тези оглядач наводить думку провідного співробітника Центру аналізу європейської політики, колишнього співробітника Державного департаменту США і посла США в НАТО К. Волкера. Останній заявляє, що існує політична необхідність якнайшвидше прийняти Україну до ЄС. На його думку, замість того, щоб чекати, поки Україна виконає всі вимоги перед вступом, Брюссель міг би встановити мінімальний рівень відповідності, а потім контролювати прогрес, надаючи Україні більший доступ до єдиного ринку та митного союзу по мірі досягнення кожного етапу. За словами К. Волкера, спільні

підприємства у сфері оборони, зеленої енергетики та телекомунікацій показують, як Україна могла б приєднатися до блоку поетапно, а не чекати на отримання повного статусу.

Значна частка позитивних повідомлень іноземних медіа присвячена підтримці України та наданню допомоги нашій державі. Бельгійське видання «The Brussels Times» інформує, що у грудні 2025 року через підтримувані ЄС «Шляхи солідарності» було перевезено близько 80 % імпорту України та 80 % її несільськогосподарського експорту. Читачам нагадують, що «Шляхи солідарності» – це транспортні маршрути, що були запущені у травні 2022 року для перевезення товарів залізничним, автомобільним та внутрішнім водним транспортом після повномасштабного вторгнення в Україну російських агресорів та блокади українських морських портів. Із травня 2022 року Україна експортувала близько 209 мільйонів тонн товарів через «Шляхи солідарності». В іншій статті «The Brussels Times» повідомляє, що Європейський Парламент схвалив рішення про залучення для України 90 млрд євро фінансової підтримки на 2026–2027 роки. Пояснюється, що кошти буде спрямовано на гарантування безперервного функціонування державного бюджету України. Журналіст французького тижневика «Journal du Dimanche» Н. Куоко аналізує реальні обсяги міжнародної допомоги Україні після кількох років протистояння агресору. Автор зазначає, що загальна сума світової підтримки сягає сотень мільярдів євро, значну частину яких забезпечують США та Європа. За його словами, європейські країни постійно порівнюють свої внески, і на цьому тлі Німеччина демонструє значне лідерство у фінансовій, гуманітарній та військовій сферах. У редакційній статті канадського видання «Toronto Sun» зазначається, що федеральний уряд витратив майже 22 млрд дол. на підтримку України у її чотирирічній боротьбі проти російських репресій, включаючи 12 млрд дол. прямої фінансової допомоги та 6,5 млрд дол. військової допомоги. В іншій статті видання наведено слова прем'єр-міністра Канади М. Карні, який стверджує, що нові санкції будуть спрямовані проти 100 суден із «тіньового флоту», який, очевидно, росіяни використовують для обходу санкцій щодо продажу нафти. Прем'єр-міністр також заявив, що Канада налаштована на довгострокову співпрацю з Україною, а генерал-губернаторка Канади М. Саймон наголосила, що українці надихають світ своєю мужністю, і що Канада непохитно підтримує їх. Литовська газета «Verslo žinios» інформує, що уряд Литви виділив 33 млн євро на потреби України, які будуть спрямовані на системи освіти та догляду за дітьми країни, що воює, а також на ініціативу з питань житла. Прем'єр-міністерка І. Ругінене сказала, що це ще один вагомий показник допомоги Литви Україні й додала, що Литва безсумнівно підтримує Україну та вірить в її перемогу. Кореспондент британської газети «The Independent» Д. Рейнольдс

пише про початок роботи у Великій Британії у графстві Саффолк першого українського оборонного заводу – виробничого комплексу компанії «Ukrspesystems», чії безпілотники давно довели свою ефективність в умовах високотехнологічної війни. За інформацією видання, державний міністр з питань оборонної готовності та промисловості Великої Британії Л. Поллард, який відвідав відкриття заводу, зазначив, що новий завод зміцнить співпрацю між оборонними галузями двох країн та посилить здатність України протистояти агресору. Зі свого боку, Надзвичайний і Повноважний Посол України у Великій Британії, ексголовинокомандувач ЗСУ В. Залужний пояснив, що запуск виробництва у Великій Британії має глибоку стратегічну логіку. Йдеться не про перенесення «центру тяжіння з України», а про розширення спільних спроможностей і створення «другого контуру стійкості, який гарантує безперервність виробництва», тоді як центр інженерної експертизи залишиться в Україні, а виробництво інтегрується у британський оборонний простір.

Негативна тональність інформаційних повідомлень про Україну прослідковувалася передусім в інтернет-виданнях Угорщини («Nepszava», «Portfolio»), Канади («Le Journal de Montréal»), США («The Washington Post»), Польщі («Wprost»).

Критичні повідомлення про Україну пов'язані з черговим етапом корупційного скандалу в нашій державі. Канадське видання «Le Journal de Montréal» інформує, що 15 лютого 2026 року НАБУ та САП затримали колишнього міністра енергетики України Г. Галущенка при спробі виїзду за кордон. Журналісти нагадують, що його підозрюють у відмиванні коштів та участі у злочинній організації у межах справи «Мідас» про розкрадання грошей в енергосекторі. Ці гроші легалізовували, зокрема, за допомогою криптовалют та «інвестування». Видання зазначає, що Україна давно страждає на корупцію, і боротьба з цим «лихом» вважається необхідною умовою для її вступу до Європейського Союзу. Журналісти американської газети «The Washington Post» також зазначають, що розслідування у справі «Мідас» вивело на перший план, здавалося б, нескінченну боротьбу України з корупцією та стривожило європейських прихильників України.

Критичні дописи на адресу України традиційно пов'язані із загостренням двосторонніх державних відносин та трактуванням окремих дій влади чи історичних подій. Журналіст польського тижневика «Wprost» К. Виногородський, спираючись на матеріали газети «Українська правда», аналізує висловлювання в інтерв'ю газеті «Українська правда» директора Українського інституту національної пам'яті О. Алфьорова про те, що Волинська трагедія – це один із «державотворчих наративів» Польщі, а для більшості українців – «лише локальний епізод в історії». У заяві УІНП наголошується, що

події 1943–1945 років на Волині в польській історіографії кваліфікуються як геноцид польського цивільного населення, здійснений українськими націоналістами. За словами журналіста, визначення цих подій як «локального епізоду історії» є неприйнятним, а їх релятивізація – приниженням масштабу злочину. Угорської газета «Népszava» коментує відкритий лист прем'єр-міністра Угорщини В. Орбана до Президента України В. Зеленського із закликом змінити політичний курс щодо Будапешта. За словами очільника угорського уряду, український лідер протягом останніх років відмовляється сприймати позицію Угорщини щодо війни з країною-агресором та нібито намагається втягнути сусідню державу в збройний конфлікт. В. Орбан звинувачує В. Зеленського у координації дій із Брюсселем та угорською опозицією задля зміни влади в країні на більш прихильну до України. Редакційна стаття угорської газети «HVG» повідомляє, що очільник словацького уряду у своєму дописі в соцмережі «Фейсбук» висунув вимогу, щоб Україна до 23 лютого 2026 року відновила постачання нафти по нафтопроводу «Дружба», а якщо цього не станеться, Р. Фіцо пообіцяв у той самий день припинити постачання аварійної електроенергії до України. У своєму дописі Р. Фіцо стверджував, що його країна «робить для України значно більше, ніж деякі інші країни», а Президент України В. Зеленський нібито не розуміє словацького «мирного підходу» і «зловмисно ставиться до Словаччини за те, що вона не підтримує війну». В іншій статті «HVG» пише про обурення міністра закордонних справ Угорщини П. Сіярто, висловлене у дописі в соцмережі «Фейсбук», тим, що українська тенісистка О. Олійникова на турнірі WTA в румунському місті Клуж-Напоке відмовилася потиснути руку своїй угорській суперниці А. Бондар та зробити спільне фото, оскільки та після початку повномасштабного вторгнення відвідувала турнір у країні-агресорі, який фінансував «Газпром». О. Олійникова, здолавши А. Бондар у двох сетах і вперше вийшовши у чвертьфінал турніру WTA, порівняла участь у турнірах у країні-агресорі під час повномасштабної війни з грою в нацистській Німеччині. П. Сіярто назвав поведінку О. Олійникової «обурливою і скандальною».

Отже, іноземні оглядачі та експерти продовжують відстежувати події в Україні та перспективи припинення вогню. Очікування щодо укладення мирної угоди чи хоча б перемир'я найближчим часом є досить песимістичними. Фактично оглядачі схилиються до думки, що мирні переговори зайшли в «глухий кут». Роль США у підтримці України й надалі оцінюється як невизначена. Водночас медіа підтверджують непохитну підтримку України більшістю держав-членів ЄС. Переважна більшість позитивних повідомлень про Україну стосується надання допомоги нашій державі. Висловлюються також певні позитивні очікування щодо можливості прискореного вступу України до ЄС.

Водночас перспективи прискореного вступу нашої держави до ЄС так само розглядаються окремими медіа в негативному контексті, переважно це оцінки угорських видань. Низка критичних повідомлень присвячена двостороннім відносинам України, передусім з Угорщиною та Словаччиною, а також питанням історичної пам'яті, як це має місце у відносинах із Польщею.